

vanuit bases binnen Zuid-Afrika"

door Herman van 't Spijker

proces al begonnen. Dit heeft geleid tot een algemene verbreiding van de gewapende opstand gedurende de laatste paar jaar. In een volgend stadium zal de strijd in Zuid-Afrika stevig geworteld zijn in de plattelandsgebieden, van waaruit naar de steden zal worden opgetrokken."

Effektieve dekmantel

Voorwaarde voor het welslagen van guerilla-strijd in Zuid-Afrika is volgens Tambo dat de zwarte meerderheid eerst betrokken moet worden in een militante politieke strijd tegen het regime in Pretoria. "We zijn bezig onze eigen bevolking te veranderen in een revolutionaire basis. We zijn bezig te verzekeren dat de massa's aan de strijd deelnemen en een effectieve dekmantel kunnen bieden voor de guerillastrijders." De zwarte meerderheid in Zuid-Afrika is er nu absoluut van overtuigd dat de overwinning zeker is. Zonder deze overtuiging zouden ze waarschijnlijk niet zo actief zijn in hun strijd tegen de regering."

De Zuidafrikaanse bevolking zal volgens Tambo in steeds grotere getale bij de strijd betrokken raken, maar ook de buurlanden van Zuid-Afrika zullen niet buiten de strijd kunnen blijven, alleen al niet omdat Zuid-Afrika door zal gaan met zijn agressie over de grenzen. Dat brengt het gevaar met zich van een regionale oorlog in Zuidelijk Afrika. De enige manier, zegt Tambo, om te voorkomen dat zo'n oorlog uit de hand loopt is dat de rest van Afrika de frontlijnstaten dan steunt tegen de Zuidafrikaanse agressie. De militaire kracht van landen als Nigeria zou Zuid-Afrika misschien kunnen afschrikken van invasies in buurlanden.

Nieuw-Zeeland

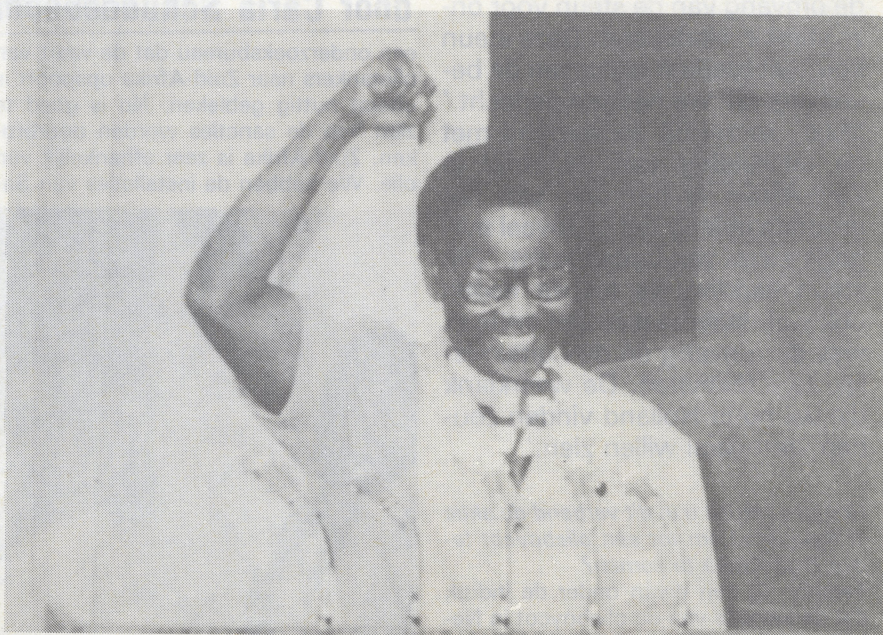
Tambo deed in Zimbabwe ook weer een nieuw beroep op de internationale gemeenschap om zich meer in te zetten voor de strijd tegen de apartheid. "De toepassing van veelomvattende sancties met betrekking tot producten als olie is absoluut noodzakelijk." Tambo vindt dat

de internationale vakbeweging, met name de transport- en havenbonden, een boycot van Zuid-Afrika zou moeten uitroepen.

Tambo: "En dan is er nog het kulturele front. Het voorbeeld van de strijd die in Nieuw-Zeeland gevoerd wordt door de tegenstanders van de regeringspolitiek (een Zuidafrikaans rugbyteam werd in het land toegelaten) is zeer inspirerend. Zo'n vastberadenheid zouden de arbeiders in de wereld moeten hebben." Niet alleen de bevrijdingsbewegingen van Zuid-Afrika en Namibië moeten gesteund worden, aldus Tambo, maar ook de frontlijnstaten, omdat hun kracht om de Zuidafrikaanse agressie te weerstaan van vitaal belang is voor de

bevrijdingsstrijd.

Tambo waarschuwt dat de situatie met betrekking tot de strijd in zijn land nog veel ernstiger zal worden: "Het huidige niveau van gewapende aanvallen en de reactie van de vijand in de vorm van moordaanslagen en massamoorden is het begin van het volgende stadium in onze strijd. Voorbij een bepaald punt zal de vijand langzaam ineenstorten. De overmatige reacties van het Zuidafrikaanse regime duiden er mogelijk op dat dat punt al is bereikt, en dat het afbraakproces is begonnen. Het toenemend geweld toont aan dat we in het laatste stadium van onze bevrijdingsstrijd zijn aangeland."

Op uitnodiging van het Komitee Zuidelijk Afrika zal Oliver Tambo, de president van de Zuidafrikaanse bevrijdingsbeweging ANC, een bezoek aan ons land brengen. Hij zal besprekingen voeren met de Nederlandse ministers van buitenlandse zaken en ontwikkelingssamenwerking, Van der Stoep en Van Dijk. Minister-president Van Agt zal de heer Tambo op het Catshuis ontvangen. Verder staan op het programma ontmoetingen met hulporganisaties en solidariteitsbewegingen en een gesprek met de heer Kok van het FNV. Oliver Tambo zal op zondagavond 18 oktober een grote solidariteitsmanifestatie in Krasnapolsky in Amsterdam toespreken.

PRESIDENT VAN ANC OVER HET VERZET IN ZUID-AFRIKA, DE GEWAPENDE STRIJD, EEN OLIEBOYCOT

Oliver Tambo: 'Het werkelijke probleem is het kolonialisme in Zuid-Afrika'

In de laatste week van november bracht de president van het African National Congress (ANC), de bevrijdingsbeweging van Zuid-Afrika, een bezoek aan Nederland. Bezoeken aan Oostenrijk en de Bondsrepubliek lagen toen al achter hem. In die landen had hij met kerkelijke leiders gesproken over de noodzaak om te komen tot een volledige isolering van het Zuidafrikaanse regime. Naast allerlei politici, actiegroepen en hulpverleningsorganisaties die hij in Nederland wilde ontmoeten, had hij de wens te kennen gegeven ook hier vooral met de kerken te willen spreken.

In zijn ontmoetingen met de Nederlandse Hervormde Kerk, de Raad van Kerken en de Gereformeerde Kerken wees hij op de verantwoordelijkheid die de kerken in Nederland hebben voor het beleid van het 'christelijke' apartheidsregime. Tambo verwachtte dat wanneer de kerken de bevrijdingsstrijd nog krachtiger zouden steunen, bijvoorbeeld door een oproep te doen tot het terugtrekken van investeringen en een olie-embargo, de politici (lees: het CDA) zullen volgen. Hij toonde zich na afloop van zijn ontmoeting met de kerken zeer tevreden over hun houding. Tijdens zijn intensieve bezoek, een aaneenrijging van besprekingen, interviews en perskonferenties, deed Tambo een aantal uitspraken over verschillende thema's die we de lezers van Amandla niet willen onthouden.

Tambo wees er op dat Nederland in Zuid-Afrika een stem heeft, die niet volledig genegeerd kan worden. Met vreugde stelde hij dan ook vast: 'We zijn getroffen door de omvang van de steun voor onze strijd in Nederland. Deze steun komt uit bredere lagen van de bevolking dan we hadden gedacht.' Maar, zo zei hij, in verband met de uitbreiding van de strijd in Zuid-Afrika is het ook van het grootste belang dat er zoveel mogelijk steun van buiten komt. 'Die steun hadden we tot op heden ook wel, maar wat er aan ontbrak was de omvang en dus uiteindelijk de effectiviteit. De weerklank die wij nu in Holland vinden zouden we overal willen zien.'

Hoe beoordeelt u in dit verband de actie in Nederland om tot een olieboycot tegen Zuid-Afrika te komen?

Tambo: 'Ik ben ervan onder de indruk dat de kwestie van de olieboycot in Nederland het parlement heeft bereikt. In het proces van bevrijding openen zich steeds nieuwe aktiefronten. Nu is het zo ver dat regeringen, onder druk van de georganiseerde wil van het volk, een an-

dere koers gaan inslaan. Het initiatief om de actie op parlementsleden te richten heeft ook internationaal effect gehad, dat bewijst de discussie in het Deense parlement. De oprichting van

door Carla Schuddeboom

een onderzoeksbureau dat de vaart van olietankers naar Zuid-Afrika opspoort is uiterst nuttig gebleken. Nu is goed te zien hoe de sancties worden doorbroken. Zuid-Afrika is zeer afhankelijk van olie. We hebben de installaties van Sa-

sol, die olie uit kolen maken, niet voor niets aangevallen. Olie is een strategisch zwakke plek van het regime.'

Tambo vertelde dat hem gebleken was dat voor minister Van der Klaauw een Nederlandse olieboycot tegen Zuid-Afrika nog steeds tot de mogelijkheden behoorde. Zo'n olieboycot is belangrijk, zei Tambo, omdat 'een individuele actie van één land andere landen kan inspireren. Ons grote probleem is: welk van de westerse landen begint? . . . Noorwegen zou bijvoorbeeld kunnen volgen. Zuid-Afrika hoopt dat de westerse landen eeuwig blijven aarzelen. We hebben moedige landen nodig!'

Maar wat betekenen sancties voor de zwarte bevolking van Zuid-Afrika?

'Een olieboycot en andere sancties zullen de zwarte bevolking als eerste treffen, maar deze zal er ook het meest bij winnen omdat het einde van de apartheid ermee wordt bespoedigd. De zwarten denken er niet aan hoe ze zullen lijden; ze lijden nu.'

En de frontlijnstaten?

Tambo: 'Zij zijn vast besloten om minder afhankelijk te worden van Zuid-Afrika. Zij zijn door Zuid-Afrika aangevallen, zij lijden ook onder het apartheidsregime. Ook voor hen zijn sancties welkom.'

De bevrijdingsstrijd in Zuid-Afrika heeft zich de laatste tijd zeer verbreed. Hoe ziet het ANC de rol van de Zuidafrikaan-

Oliver Tambo: getroffen door de omvang van de steun voor de bevrijdingsstrijd in Nederland.